

vými vychovateli či klíčovými pracovníky. V ojedinělých případech (cca 2 % z navštíveného počtu) byly shledány nedostatky v této oblasti, což vyplynulo zejména z rozhovorů s dětmi. Do jisté míry to může souviset také s nedostatečným rozložením povinností při seznamování dětí mezi jednotlivé pedagogické pracovníky. Z inspekční činnosti vyplynulo, že asi 21 % zařízení neurčilo dětem klíčového pracovníka, který bývá zpravidla garantem a průvodcem svěřeného dítěte, popř. mu neurčilo roli ve vztahu k naplňování jeho potřeb. Došlo tedy ke zhoršení této situace, protože loni to bylo necelých 8 % zařízení.

Problematickým zjištěním je také nízká míra komplexně diagnostikovaných dětí. Z celkově umístěných 6 394 dětí proběhla komplexní diagnostika pouze u 1 820 dětí (28,5 %). Z dětí zařazených do výchovného ústavu nebo dětského domova se školou, což jsou děti se závažnými poruchami chování, nesamostatné a vyžadující stálé vedení a kontrolu, neproběhla komplexní diagnostika u 639 dětí (36,5 %).

10.2

Průběh výchovy a vzdělávání v zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy

Ve školním roce 2018/2019 bylo ve školských zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy provedeno v 64 zařízeních 574 hospitací v 533 rodinných a 24 výchovných skupinách. Zapsáno v nich bylo 3 994 dětí, z toho 1 267 (31,7 %) byly děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Děti mladších tří let bylo 38. Ve větší míře tak byly hospitalovány děti v dětských domovech, děti bez výrazných poruch chování, které však vyžadují vedení a kontrolu.

Tabulka 111

Individuální přístup ke specifickým potřebám dětí – podíl hospitací (v %)

Individuální přístup ke specifickým potřebám dětí	Podíl
Přizpůsobení vhodných aktivit	84,1
Vhodné přizpůsobení cílů a obsahu	76,6
Vedení k formulování cílů nebo očekávání od dětí	30,5
Sebehodnocení nebo vzájemné hodnocení ve vztahu k očekávání a cílům	12,8

Pedagogičtí pracovníci jen dvou třetin sledovaných zařízení vhodně vyhledávali, přizpůsobovali a volili aktivity s ohledem na jejich cíl i obsah. Třetina zařízení nepřizpůsobila při realizaci výchovně-vzdělávacích činností individuální přístup ke specifickým potřebám dětí, hlavně speciálně vzdělávacím potřebám. Pouze třetina sledovaných zařízení vhodně formulovala cíle a očekávání od dětí. Tato oblast se meziročně výrazně snížila – o 12,2 %. Z hospitační činnosti vyplynulo, že je stále velmi malá pozornost věnována následnému zhodnocení plnění cílů a očekávání deklarovanými v programu rozvoje osobnosti dětmi, kterou realizovalo pouze 12,2 % sledovaných zařízení a která se snížila proti minulému školnímu roku o 1,1 %.